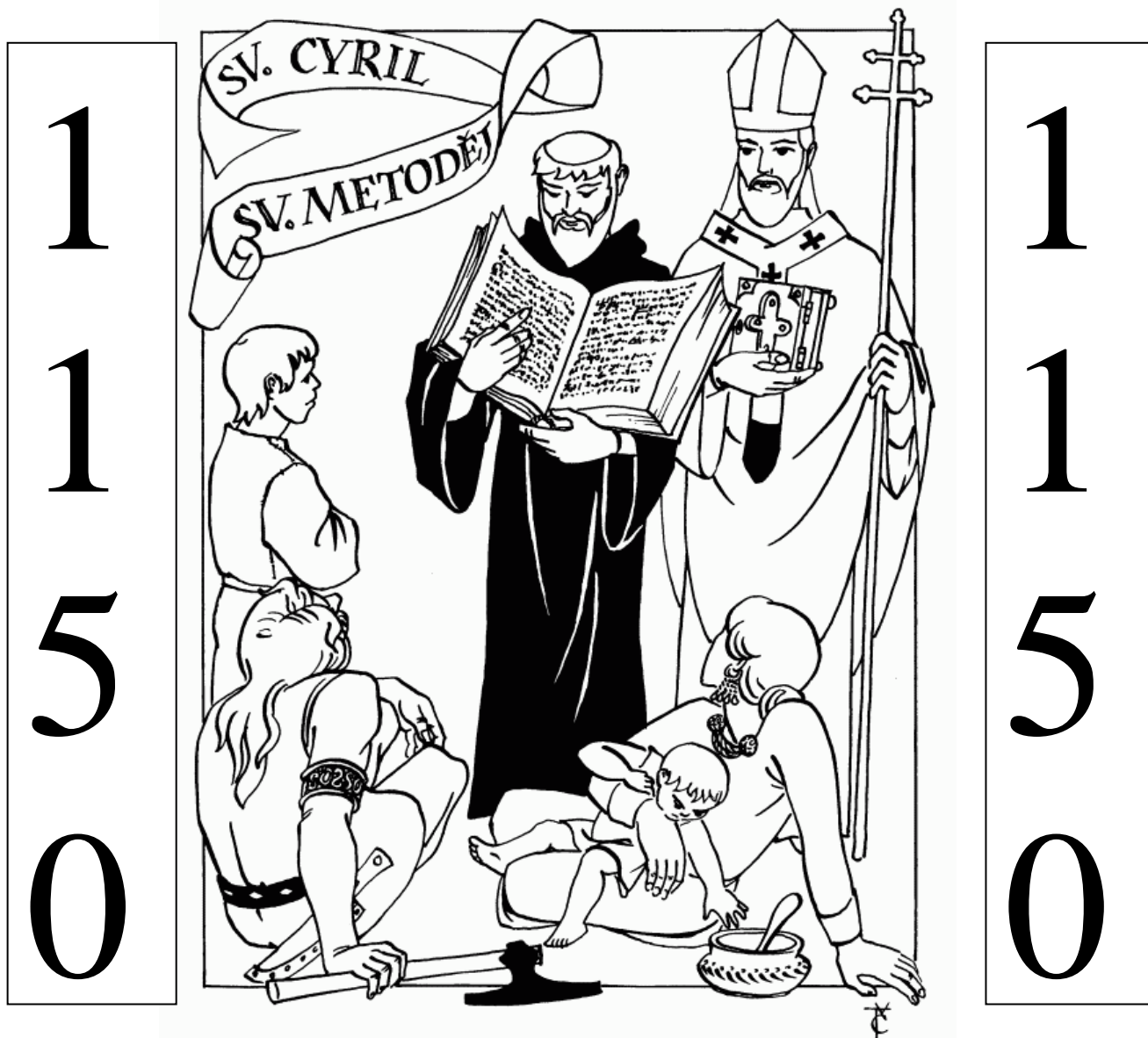
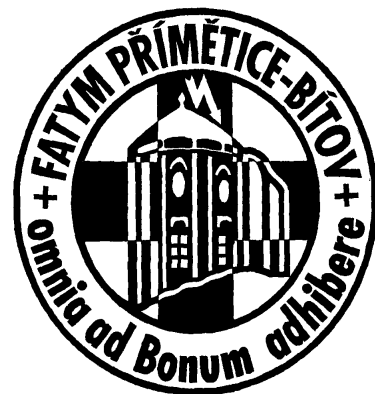

PRÁZDNINOVÝ ZPRAVODAJ

PRO
FARNOSTI FARNÍCH TÝMŮ

VRANOV PRÁMĚTICE BÍTOV OLBRAMKOSTEL STARÝ PETŘÍN
ŠTÍTARY CHVALATICE STÁLKY LANČOV HORNÍ BŘEČKOV
PROSIMĚŘICE VRATĚNÍN CITONICE ŠAFOV KOROLUPY
TĚŠETICE LUBNICE LUKOV PRAČE VRATĚNÍN

Dva světy?

Mluvil jsem s jednou známou, která o sobě tvrdí, že je nevěřící. Během tohoto rozhovoru vyjádřila svoji otázku, jak je vůbec možné, že se někdo stane knězem a tím se zříká všeho možného. Odpověděl jsem jí sice hned, že bych přál každému, aby poznal tak silně Boží lásku, že pochopí, že je to to nejlepší a největší, co člověk může nalézt a co řeší jeho život. Knězem se sice stanou jen někteří, ale poznání Boží lásky je výhrou pro každého.

Tento rozhovor mě však vedl ještě k delšímu přemýšlení nad tím, jak se vlastně setkávají dva světy. My, kteří jsme už zažili zkušenost s Boží láskou, víme, jak je to ohromná skutečnost, jsme zato vděční a víme, že tudy vede cesta k řešení všech životních okolností. Zároveň se však cítíme neschopni předat tuto svou zkušenost těm, kteří ji nemají a kterým bychom tolik přáli, aby dotyk Boží blízkosti proměnil jejich život v trvalou a pravou radost.

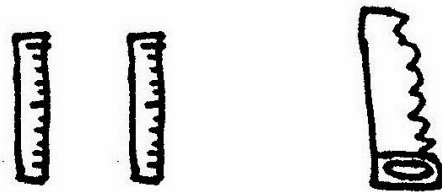
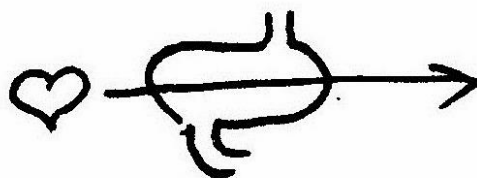
Jak bych přál každému, aby zakusil přítomnost Boží, aby si uvědomil Boží lásku a také Boží všemohoucnost... Někdy při podobných rozhovorech, jako s tou zmíněnou dobrou paní, mám pocit, jakoby mluvil němý s hluchým. A přece to nemusí být až tak úplně nemožné. Vždyť my věřící se můžeme a máme za ostatní lidi modlit, aby zaslechli Boží tichý hlas, který stále promlouvá a ti pak mohou vyjít vstříc, vždyť Bůh se dává nalézt těmi, kteří ho hledají.

A jen ze své zkušenosti dodám to, co papež František zmínil pár dnů po svém zvolení: Není žádná situace, kterou by Bůh nemohl změnit.

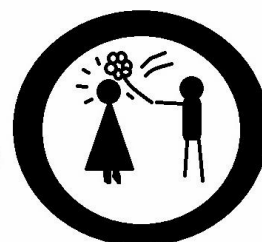
P. Marek Dunda

Malovaná přísloví – pokračování na prázdniny

V minulém Zpravodaji jsme otiskli několik malovaných přísloví od jáhna Daniela a na jeho email přišlo nečekaných 13 správných odpovědí a ještě tři skoro správné. Moc děkujeme všem odpovídajícím a třem vylosovaným gratulujeme a jáhen Daniel jim zašle email o předání drobné ceny: jsou to ti, kteří se podepsali jako Hana Bartoňová, Lucinka Bloom a Slavín. Povzbuzení luštitelským úspěchem přidáváme další porci pěti přísloví. Nyní možná budou o maličko složitější, ale snad si s nimi poradíte. Správné odpovědi je možné opět zasílat na email otce Daniela.

NaCl
Au

Charita na Ukrajině

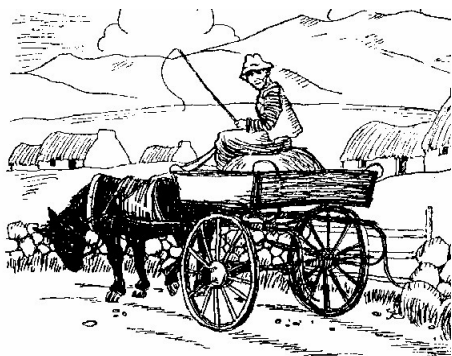
Kam se poděla Tříkrálová sbírka? Kde skončily peníze z Postní almužny? Znojemská Charita pozvala duchovní ze znojemského a moravskokrumlovského děkanátu na Zakarpatskou Ukrajinu, aby se seznámili s lidmi, kteří vděčí za pomoc všem přispěvatelům těchto sbírek. Výprava patnácti lidí s ředitelem znojemské Charity Evženem Adámkem v čele cestovala dvěma červenými dodávkami 27.5. tam, 28.-30.5. po jednotlivých návštěvách a 31.5. v pátek nazpátek. Pokusím se shrnout část dojmů a přiblížit některé z osudů lidí, kterým jste pomohli. Více obrázkového materiálu naleznete na stránkách znojmo.charita.cz.

První dojem z Ukrajiny bych popsal očima pozorovatele, který byl dosud nejdále na východ v Košicích. Po překročení hranic nás uvítal gigantický bronzový osvoboditel s kalašnikovem, u jehož nohou jsme se, stále ještě na dostřel od přísných pohraničnicků, vyfotili. Cestou po hlavní tepně jsme míjeli

dobře opravené domy v poněkud křiklavých barvách. Ukrajinskou specialitou však byly honosné kované brány a ploty. Stranou hlavních cest byl stále patrný luxus několika domů a kovaných bran, ovšem prudce kontrastoval s kvalitou silnic, které se podobaly spíše tankodromu. Záhy se objevily i budovy jako vystřížené ze socialistického skanzenu a typickým prvkem byly žluté plynové trubky vedené nad zemí v úrovni klepače koberců. Pozoruhodným úkazem byla jedna vesnička blízko Chustu, kde se podél cedníku asfaltové cesty stavěla kolonie paláců. Tyto paláce nebyly investicí milionářů do nemovitostí, jak by se mohlo na první pohled zdát, ale domy, které si stavěli místní Svědkové Jehovovi v očekávání konce světa. Domy jako z šíleného snu opilého cukráře ovšem zely prázdnotou, protože konec světa se mezitím několikrát odložil. Zhodnotili jsme, že místní Svědci Jehovovi asi špatně četli Písmo svaté, když si nevšimli Pánovy výzvy nestarat se o přibytky v Božím království a neposlechli raději výzvy Jana Křtitele: „Upravte cestu Pánu.“ Co se týče budov, byly vidět luxusní, opravené i nuzné, ale kostely zůstávaly vždy opravené, ať už šlo o baňaté střechy řecko-katolické, šedé

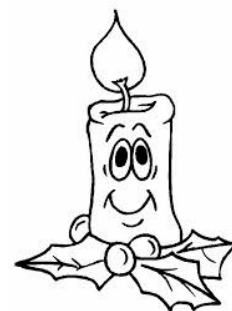

střechy římsko-katolické nebo zlaté střechy pravoslavné. Rysů civilizace západního stříhu zde bylo dost, ale vysvětlili nám, že Zakarpatská Ukrajina je vývěsním štítem pro Evropu a že východní část země je na tom mnohem hůř. Ukrajina je také dosud místem, kde se dá hrát hra Rychlých šípů: „Kdo první uvidí koně, má bod.“ Nasbírali jsme na cestách přes šedesát bodů.

Návštěvy po místech pomoci znojenské a mukačevské Charity by se daly rozdělit do dvou skupin. Šlo jednak o domovy rodinného typu pro adoptované děti, svíčkovou dílnu, školky a školská zařízení, které čerpají podporu i ze státních peněz, a dále o jednotlivé vytipované rodiny a děti, jimž Charita směřuje pomoc, jak se lidově říká, ad hoc. Na Ukrajině totiž nefunguje povinné zdravotní pojištění, tudíž má každý jen takovou lékařskou péči, jakou si sám zaplatí. Pro řadu lidí je tak nemožné dosáhnout na složitější lékařské zákroky. Osmičlenná rodina Kovacs například prodala velkou část hospodářství, aby zaplatila operaci synovi. Charita pomohla sbírkou rodině přispět k obnově hospodářství, aby mohli Kovacsovi dál žít soběstačně. V Mukačevě zaplatila Charita sérii operací malému chlapci s vývojovou vadou páteře. Setkali jsme se také s malou Angelinou Tenjak, která se nám přes svůj handicap, kvůli kterému nemůže chodit, radostně pochlubila s výbornými studijními výsledky. V Užhorodě jsme viděli Annu, holčičku s hydrocefalem bydlící s rodiči a třemi sourozenci v maličkém bytě 1+1, které Charita proplácela operace. Všechny tyto rodiny byly vícečetné, přesto bydlely jen v malých bytech či domcích.

O poznání lépe na tom byly děti, které žily v dětských domovech rodinného typu nebo v jiných sociálních zařízeních. Příkladem mohlo být sociální centrum sester Kongregace Jezu v Užhorodě, kde se sestry staraly o výchovu chlapců a děvčat bez domova. Centrum bylo krásně zařízené, čistě uklizené a děvčata si pro naši návštěvu připravila malé hudební a taneční vystoupení. Na revanš pak kněží zazpívali z českých lidových písní. Podobně v Rativsi se tři rodiny v rodinných domcích staraly každá o dvě děti vlastní a asi osm adoptovaných sirotek. Ke třem domům (a jednomu rozestavěnému) patřilo i administrativní centrum, kde nám děti rovněž uspořádaly malý koncert s využitím mnoha hudebních nástrojů: kytar, kláves, bubnů, fléten a houslí. Kněží byli tak nadšení, že odměnili děti nejen mohutným potleskem, ale sami se chopili nástrojů a zahráli a zazpívali píseň „A já su synek z Polanky“. Také ve svíčkové dílně jsme ocenili práci postižených, přivezli jsme jim zásoby parafínu, nakoupili svíčky a zazpívali „Rozžihá Maria svíce v nás.“ Možná se hodilo zazpívat „Ani tak nehoří svíčka farářovi“, ale ta byla méně známá a těžká.

Všude, kam jsme přišli, kněží žehnali, každý den sloužili mši svatou a prožili zde i slavnost Božího těla. Bylo symbolické, že jsme mohli na Ukrajině oslavit tajemství přítomnosti Boží lásky v eucharistii, protože charita se vyjadřuje právě skrze viditelné prostředky. Tato cesta měla být poděkováním kněžím obou děkanátů za spolupráci na charitních projektech a hlavně věřícím za dary, které nezištně dali. Když už jsme u poděkování, na záchodcích jedné benzínky jsme si přečetli nápis: „Děkujeme za čistotu.“ Z toho jsme usoudili, že Ukrajinci jsou zbožný národ a váží si celibátu.

(Ze svých poznámek napsal jáhen Daniel)

Bible vypráví o dětech prvních lidí Kainovi a Ábelovi: „Ábel se stal pastýřem ovcí a Kain se stal zemědělcem. Po jisté době přinesl Kain Hospodinu obětní dar z plodin země. Také Ábel přinesl oběť ze svých prvorozených ovcí a z jejich tuku. I shlédl Hospodin na Ábela a na jeho obětní dar, na Kaina však a na jeho obětní dar neshlédl. Proto Kain vzplanul velikým hněvem a zesinal v tváři. I řekl Hospodin Kainovi: „Proč jsi tak vzplanul? A proč máš tak sinalou tvář?

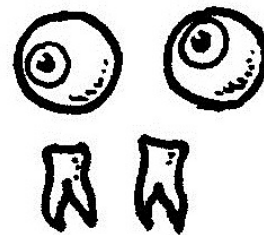
Což nepřijmu i tebe, budeš-li konat dobro? Nebudeš-li konat dobro, hřích se uvelebí ve dveřích a bude po tobě dychtit; ty však máš nad ním vládnout.“

I promluvil Kain ke svému bratru Ábelovi: „Pojďme na pole!“ Když byli na poli, povstal Kain proti svému bratru Ábelovi a zabil jej. Hospodin řekl Kainovi: „Kde je tvůj bratr Ábel?“ Odvětil: „Nevím. Cožpak jsem strážcem svého bratra?“ Hospodin pravil: „Cos to učinil! Slyš, prolitá krev tvého bratra křičí ke mně ze země. Budeš nyní proklet a vyvržen ze země, která rozevřela svá ústa, aby z tvé ruky přijala krev tvého bratra. Budeš-li obdělávat půdu, už ti nedá svou sílu. Budeš na zemi psancem a štvancem.“ Kain Hospodinu odvětil: „Můj zločin je větší, než je možno odčinit. Hle, vypudil jsi mě dnes ze země. Budu se muset skrývat před tvou tváří. Stal jsem se na zemi psancem a štvancem. Každý, kdo mě najde, bude mě moci zabít“. Ale Hospodin řekl: „Nikoli, kdo by Kaina zabil, bude postižen sedmeronásobnou pomstou.“ A Hospodin poznamenal Kaina znamením, aby jej nikdo, kdo ho najde, nezabil. Kain odešel od tváře Hospodinovy a usadil se v zemi Nódu, východně od Edenu. (Gen 4,1-16)

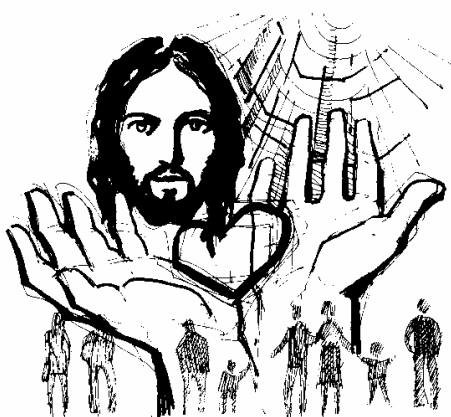
Zákon pomsty

Páté přikázání Desatera zní jednoduše: „Nezabiješ!“ Je pozoruhodné, že Písmo svaté otevírá dějiny lidstva vraždou, ba dokonce bratrovraždou. Starému zákonu se často vytýká, že je plný násilí, a to i ve jménu Božím. V prvním příběhu násilí zůstává vrah překvapivě naživu, a ještě Bůh varuje ty, kteří by usilovali o jeho život, že by je za to stihla sedminásobná pomsta. Hospodin ani nikdo jiný ho nezabije, přestože z Kainova potomstva vzejde obrovské zlo. Ve světě ovládnutém hříchem vládne zákon pomsty, ale Bůh tento zákon neuznává, chce předejít eskalaci násilí a On sám je Spravedlnost, před níž každý stane na konci pozemského života. Špatnost pomsty je vykreslena na jednom z Kainových potomků: „Jednou Lamech řekl svým ženám: Ado a Sillo, slyšte můj hlas, Lamechovy ženy, dejte pozor na mé slovo! Zabijí muže, abych pomstil svou ránu, a jinocha, abych pomstil svou podlitinu. Měl-li být Kain pomstěn sedmkrát, Lamech bude pomstěn sedmdesát sedmkrát.“

Na Lamechovi se ukazuje, že zlo plodí zlo a násilí plodí násilí. Nejenže je Lámech první, kdo zavádí polygamií, ale také tím, kdo se mstí nejvyšší možnou měrou. Takový je nepřilíš optimistický obraz úsvitu člověka. Zrání morálního povědomí můžeme sledovat napříč příběhy Starého zákona se všemi krvavými peripetemi až k ideálu, který v plnosti zjevuje Kristus. Starý zákon, stručně řečeno, staví proti řetězení pomstychtivosti zásadu: „*Oko za oko, zub za zub.*“ (Ex 21,24). I to se nám někdy zdá kruté. Křesťanská morálka nám už vtiskla náročnější požadavek mravnosti, než je spravedlnost, a tím je milosrdenství.

Zákon milosrdenství

Ježíš říká: „*Slyšeli jste, že bylo řečeno: 'Oko za oko, zub za zub'. Já však vám pravím, abyste se zlým nejednali jako on s vámi; ale kdo tě uhodí do pravé tváře, nastav mu i druhou.*“ (Mt 5,38n)

Na jiném místě se pak odehrává tento rozhovor: *Tehdy přistoupil Petr k Ježíšovi a řekl mu: „Pane, kolikrát mám odpustit svému bratru, když proti mně zhřeší? Snad až sedmkrát?“ Ježíš mu na to odpověděl: „Pravím ti, ne sedmkrát, ale až sedmdesát sedmkrát.“* (Mt 18,21n)

Zatímco Lámech se chce mstít sedmdesát sedmkrát, Mistr učí až sedmdesát sedmkrát odpustit. Jak vysoko nastavená laťka! Zákon pomsty máme stále v krvi, o čemž se každý může snadno přesvědčit. Když někoho rovnocenného kopnete do holeně, oč větší silou pak on kopne vás! Jen málokdo kopne exaktně spravedlivým kopancem, nebo dokonce nastaví druhou holeň. Požadavek milosrdenství v Ježíšově kázání je velmi radikální:

„*Slyšeli jste, že bylo řečeno otcům: Nezabiješ! Kdo by zabil, bude vydán soudu. Já však pravím, že již ten, kdo se hněvá na svého bratra, bude vydán soudu; kdo snižuje svého bratra, bude vydán radě; kdo svého bratra zatracuje, propadne ohnivému peklu. Přinášíš-li tedy svůj dar na oltář a tam se rozpomeneš, že tvůj bratr má něco proti tobě, nech svůj dar před oltářem a jdi se nejprve smířit se svým bratrem; potom teprve přijď a přines svůj dar.*“ (Mt 5,21-26)

Hněv – vražda v srdci

Pod přikázáním „nezabiješ“ se skrývá široká škála hříchu proti tomuto přikázání. Jak často se považujeme za spravedlivé: „*Však jsem nikoho nezabil.*“ To ale v Ježíšových očích nestačí. Král David také nezabil Uriáše, s jehož ženou spal. Jen ho postavil do první linie v nejprudším boji a spolubojovníkům přikázal náhle ustoupit. I takto legalisticky, či farizejsky by se dalo vykládat páté přikázání, pokud by člověk nectil jeho ducha. Kristova slova ale můžeme číst i

tak, že je třeba mít kontrolu nad svými vášněmi. Vždyť i Kainův hřích vzešel z nezvládnutého hněvu. Kristova slova o smíření, které má předejít přinášení oběti, se odrážejí v křesťanské liturgii při pozdravení pokoje. Je umístěno před samotné svaté přijímání jako vyjádření jednoty, kterou Eucharistie působí. Podání ruky a slova „*Pokoj tobě!*“ už nám po letitém chození do kostela může připadat jako rutinní zdvořilostní „*Dobrý den!*“, ale snad teprve tehdy, když si máme podat ruku s někým, s kým jsme museli těžce hledat smíření, nám dojde velikost tohoto gesta. Všichni jsme hříšníci, ubližujeme a jsme zraňováni – před přijetím Beránka, který snímá hříchy světa, je na místě odstranit zbytky překážek, které mezi sebou pociťujeme.

Přijetí druhého ve jménu lásky Kristovy může být často velmi těžké. Připomeňme předem, že láska zde neznamená citové vzplanutí, ale úkon vůle, kterým přejeme druhému dobro. Příčin k nenávisti, hněvu, závisti, či strachu je nespočet a vlastně vychází ze strachu z cizího, odlišného, neznámého. Není ještě hříchem zlé emoce pociťovat, je hříšné podle nich jednat. „*Nezabiješ*“ brání nenávisti vůči druhým osobám na základě odlišného národa, barvy pleti, pohlaví, sexuální orientace, náboženského vyznání, zdravotního stavu, politického přesvědčení atd. Zcela odsouzeníhodná je diskriminace druhého na základě skutečností, které nemůže změnit. Spravedlivě lze nenávidět pouze hřích, nikoli hříšníka. Sám Ježíš o těch, které vnímáme jako své nepřátele, říká: „*Slyšeli jste, že bylo řečeno: ‚Milovati budeš bližního svého a nenávidět nepřitele svého.‘ Já však pravím: Milujte své nepřátele a modlete se za ty, kdo vás pronásledují, abyste byli syny nebeského Otce; protože on dává svému slunci svítit na zlé i dobré a déšť posílá na spravedlivé i nespravedlivé. Budete-li milovat ty, kdo milují vás, jaká vás čeká odměna? Což i pohané nečiní totéž? Buďte tedy dokonalí, jako je dokonalý váš nebeský Otec.*“ (Mat 5,43-48)

Právo na obranu

Jak vznešený ideál! Co když se ale nepřítel snaží zabít mě? Znamená to snad, že křesťan, či Žid nesmí vzít život druhého ani při obraně vlastního života? Už jen z pohledu na dějiny Starého zákona a dějiny církve to tak úplně nevypadá. Katechismus katolické církve k tomu říká:

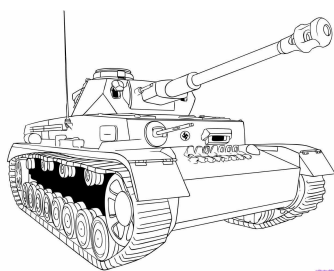
„*Oprávněná obrana osob a společností netvoří výjimku ze zákazu usmrcení nevinného, jež znamená svévolnou vraždu. „Z osobní obrany mohou vzejít dva důsledky, prvním z nich je uchování vlastního života; zatímco druhým je zabití ... První je chtěné, druhé nikoliv.*

Láska k sobě je hlavní zásadou mravnosti. Je tedy oprávněné prosazovat respektování svého práva na život. Kdo brání svůj život, není vinen vraždou, i když je donucen zasadit útočníkovi smrtelnou ránu. (...)

Spravedlivá válka

Oprávněná obrana je nejen právo, nýbrž i závažná povinnost toho, kdo je odpovědný za život druhých, za obecné blaho rodiny nebo občanského společenství.“ (KKC 2263-2265) Proto je opodstatněné i přiměřené použití síly v obranné válce. Pohledy na válku se v dějinách měnily a není zcela spravedlivé posuzovat různé dějinné etapy pouze podle dnešních měřítek. První, kdo uvedl nauku o poměru křesťanství k válce, byl sv. Augustin. Jeho teorie spravedlivé války vyžaduje, aby válku vyhlásil legitimní panovník a ze spravedlivé příčiny: *„Věci, které ve válce právem jsou trestány, jsou: žádostivost škodit, krutost pomsty, neusmířený a neusmířitelný duch, divokost odporu, touha po panování a jim podobné věci.*“ Takový přístup byl v Augustinově době novátorský a originální, protože ducha antiky ve věcech války vystihovalo spíše rčení: *In amare et in bello omnia sunt digna. (V lásce a válce je vše dovoleno).* Ve středověku se nauka spravedlivé války rozšířila a získala systematictější podobu. Nesmělo se válčit v církevní svátky, válka nesměla zatěžovat civilní obyvatelstvo, byly seznamy zbraní, které se nesměly používat. Každý takovýto zákon byl však mnohdy různým způsobem porušen a vedly se i války náboženské. Současné zásady, které opravňují k vyhlášení války, uvádí katechismus takto: *Je třeba: aby škoda způsobená národu nebo společenství národů útočником byla trvalá, těžká a jistá; aby se všechny jiné prostředky, jak tomu zabránit, ukázaly neproveditelné nebo neúčinné; aby byly odůvodněné vyhlídky na úspěch; aby použití zbraní nevyvolalo mnohem těžší zla a zmatky než zlo, které je třeba odstranit. Při hodnocení této podmínky je třeba pečlivě zvážit sílu moderních ničivých prostředků.* (srov. KKC 2309)

Současnou nauku o válce v mnoha ohledech mimořádně ovlivnily poslední dvě světové války. Lidstvo udělalo zkušenost s totální válkou, zažilo šok holocaustu a objevila se hrozba atomových zbraní. Na druhou stranu vznikla OSN, národy západní Evropy žijí v nebyvalé harmonii a počet obětí v jednotlivých konfliktech klesá. Hrozbou dnešních dní je zejména terorismus.

... k zabití blíže než kdykoli před tím!

Vraždy se civilizovaný Evropan nedopouští ve válce, přesto má k zabití osoby blíže než kdy předtím. Potrat a eutanázie ohrožují lidský život na obou jeho koncích. „Nezabiješ“ se týká zákazu sebevraždy, manipulace s embryonálními kmenovými buňkami, klonování, poškozování fyzického i duševního zdraví, zneužívání drog a alkoholu, hazardního řízení dopravních prostředků, neekologického chování, zotročování druhých i úcty k mrtvým. Život, který máme od Boha, jsme si nedali sami, i proto má být pro nás vždy posvátný. Máme ho k tomu, abychom se v něm naučili žít jako bratři a sestry jedné velké rodiny dětí Božích. Kéž by toto bratrství nikdo nebral tak jako Kain.

(Pro Zpravodaj připravil jáhen Daniel)

Nejlepším pozváním na pout' je pěkný zážitek...

IX. Pěší pout' z Prahy do Jeníkova (23. – 28.5. 2013)

Tato již tradiční pout' začala ve středu večer u katedrály netradičně, neboť jsme měli poprvé možnost vstoupit nejen do katedrály sv. Víta, Václava a Vojtěcha, ale přímo do Svatováclavské kaple, kde jsme celou pěší pout' zahájili společnou modlitbou (v předchozích letech bylo zavřeno). Připomněli jsme si společné úmysly pěší pouti, kterými jsou: obnova víry v naší zemi a prosba za nová kněžská a řeholní povolání. Každý pak přidal svůj vlastní úmysl.

Ve čtvrtek ráno jsme den zahájili společnou mší svatou u Panny Marie Vítězné a vyšli jsme přes Prahu na Okoř, Budeč, Kralupy nad Vltavou až do Nelahozevsi, která je rodištěm známého českého skladatele Antonína Dvořáka, kde jsme přespali a kde se nám také dostalo velmi pěkného uvítání. V pátek ráno jsme vyrazili na další úsek pěší pouti krásnou krajinou Českého středohoří. Cestou jsme se modlili, zpívali, byla také příležitost k navázání nových přátelství a také prostor pro ztišení. Při pěší pouti jsme se také zamýšleli nad Druhým listem apoštola Pavla Soluňanům. V sobotu směřovaly naše kroky již Litoměřickou diecí, kde jsme procházeli významnými místy, jako jsou například Třebenice (místo, kde byl v roce 2004 zavražděn P. Ladislav Kubíček), dále pak Vlastislaví (místem, kde se narodil kardinál Schönborn). V neděli se k nám přidali ještě další poutníci a vyšli jsme na posledních 15 kilometrů, abychom společně doputovali do dnes již pozapomenutého mariánského poutního místa Jeníkov, kde je uctívána Panna Maria, Matka důvěry. Při letošní pěší pouti nás putovalo zhruba 15 pěších poutníků, 2 jáhni a 2 kněží. Každý den byla sloužena mše svatá. Poprvé s námi putovala i jedna sestra z řádu sv. Františka z Prahy. Pěší pout' byla zakončena mší svatou ve farním kostele sv. Petra a Pavla v Jeníkově, ke které se přidali i místní lidé.

Jsme vděční, že jsme tuto pěší pout' mohli společně jít a těšíme se, že v roce 2014, kdy pout' půjdeme již po desáté, se k nám přidají další poutníci.

Cyklopout' z Přímětic do Jeníkova (16. – 19.6.2013)

Zase po roce jsme projeli již známá místa: **Novou Říši** s klášteřem premonstrátů, který zdárně obnovuje svoji duchovní i ekonomickou činnost, **Želiv** – místo internace mnoha kněží a řeholníků v době komunistického režimu, **Sázavu**, kde český poustevník Prokop zápasil s Ďáblem a kde se také nějaký čas dařilo uchovávat cyrilometodějskou tradici, **Doksany** s klášteřem modlících se sester premonstrátek. Zase po roce jsme se viděli také s mnoha lidmi, které potkáváme právě jednou za rok při pouti – třeba s paní Kučerovou ze Zajíčkova, která nám před několika lety uvařila za deště teplý čaj... tak zase za rok nashledanou.

Přišli k nám, pojd'me k nim – pozvání na poutě

Jak jste si již určitě všimli, slavíme letos v naší zemi výročí 1150 let od příchodu svatých Cyrila a Metoděje, kteří na území naší vlasti hlásali slovanským jazykem radostnou Boží zvěst. U nás na znojemsku je cyrilometodějská úcta velice živá a tak se k těmto oslavám letos připojíme těmito akcemi:

- * 5. 7. proběhne na Velehradě **hlavní oslava** 1150. výročí příchodu sv. Cyrila a Metoděje do naší země. I my vypravujeme autobus. Vyjíždí z Vratěnína ráno v 5:30, pojedje přes Vranov a další farnosti. Po trase je možno přistoupit. Hlaste se u našich kněží; 515 296 384; 731 402 737; marek@fatym.com.
- * V pátek 5.7. se koná „**Nejmenší cyrilometodějská pout'**“ v Oleksovičkách. V 16 hod začínáme modlitbou růžence v kostele ve Slupi, potom půjdeme procesím do Oleksoviček, kde bude mše svatá u kapličky Cyrila a Metoděje.
- * Ve Vranově n.D. v pondělí 19. 8. v 15:00 začíná mší svatou **pěší pout'** na cyrilometodějské poutní místo Velehrad. Připojte se i vy.
- * V neděli 22.9. odpoledne připravujeme **minipout'** našich farností na Hradiště (povídání o vykopávkách), Podmolí (návštěva nově opravené kaple P. M. Bolestné) a Horního Břečkova (návštěva opraveného kostela sv. Klimenta). Odjezd mezi jednou a druhou hodinou bude upřesněn.
- * V sobotu 28. 9. pořádá FATYM **moravskou autobusovou pout' do Jeníkova**. V 11:00 bude pobožnost v Lahošti a ve 12:00 mše svatá v Jeníkově. Hlaste se u o. Nika – 731 402 743 nebo 515 296 384.

Prázdninové bohoslužby mají svoje kouzlo...

- † Každé pondělí od 1. července do 12. srpna (včetně) budou prázdninové bohoslužby na vranovské přehradě **na střeše restaurace Štika** v 19.30. Od vranovské fary budeme vycházet pěšky vždy v 18.30.
- † Každé úterý od začátku července do 13. srpna (včetně) bude **v kapli na hradě Bítově** sloužena v 16.30 mše svatá.
- † Na **mimořádné bohoslužby v zámecké kapli** Nejsvětější Trojice na vranovském zámku se můžeme těšit o nedělích 14. a 21. 7. a také 29. 9. vždy v 18:00 a ve čtvrtek 15.8. v 16 hod – tentýž den bude pak v 18 hod ve farním kostele pout' Nový Jeruzalém.
- † **Na Cornštejně** bude mše svatá v neděli 28. 7. v 18:00.
- † **Na Novém Hrádku** bude mše svatá v neděli 4.8. v 18 hod.
- † K prázdninovým bohoslužbám přibude letos také mše svatá **v kapli P. M. Bolestné v Čížově** v neděli 11.8. v 17 hod.
- † Lucerničková mše svatá **u červené kapličky nad hradem Bítovem** bude ve středu 22. 8. Sraz je ve 20:00 na parkovišti nad hradem. Lampičky a svíčky s sebou.

Poutní bohoslužby v kostelích FATYMu

- ✿ Poutní mše svatá u svaté Máří Magdalény v **Lančově** bude sloužena v neděli 21. 7. v 11.11.
- ✿ V **Onšově** u sv. Anny bude poutní mše svatá v sobotu 27. 7. v 19:00.
- ✿ V neděli 11. 8. v 9.15 bude sloužena poutní mše svatá ve **Vranově nad Dyjí**.
- ✿ Na **hradě Bítově** bude poutní mše svatá v neděli 18.8. v 11:00. Procesí vychází v 10:45 od lurdkého pramene.
- ✿ Posvícenská mše svatá v **Žerůtkách** bude v neděli 25. 8. v 8:30.
- ✿ V sobotu 7.9. se ve **Slupi** již po deváté konají Slavnosti chleba. Bude slavit i kostel Jména Panny Marie, kde bude mše svatá v 15 hodin.

Dále zveme...

MUSICA DA CHIESA - v úterý 23. 7. v 19:00 v kostele ve Vranově nad Dyjí a ve středu 24. 7. v 19:00 v kostele v Olbramkosteletě.

MUSICA SACRA – Koncert v rámci Mezinárodního hudebního (putovního) festivalu duchovní hudby se bude konat v sobotu 31. 8. ve farním kostele ve Vranově n.D. v 16:00.

Restituce bez emocí

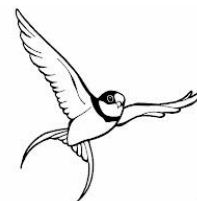
V základním ustanovení „Zákona o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi“ stojí, že tento zákon upravuje *zmírnění některých* majetkových křivd, které byly spáchány komunistickým režimem církvím a náboženským společnostem. Jedná se tedy o *zmírnění křivd* a to ne všech. Dále tento zákon vytváří předpoklady pro nový způsob financování provozu církví nezávislý na státu. Můžeme si to konkrétně ukázat na příkladu brněnské diecéze. Každý rok naše diecéze dostávala od státu na platy duchovních 155 mil Kč. Tato částka se bude počínaje letošním rokem během 20 let snižovat na nulu. Do konce tohoto roku mohou církevní právnické osoby žádat stát o vydání majetku, který jim byl zabaven po roce 1948 a který je ještě dnes ve vlastnictví státu. Mnoho majetku bylo již státem prodáno, na jiném bylo něco postaveno – tento majetek nelze žádat a stát bude za tento majetek vyplácet naší diecézi ročně po dobu 20 let finanční náhradu ve výši 220 mil Kč. Podle současného stavu pátrání je zřejmé, že farnosti naší diecéze mohou žádat asi o 2200 hektarů zemědělské půdy, které v případě pronájmu přinesou ročně zisk asi 6 mil Kč. Jsme tedy nyní na začátku asi dvacetiletého přechodného období. Krátkozraký hospodář by si řekl „220 milionů a 150 milionů – to se letos budu mít!!!“ Ale co za dvacet let? Dvacet let je naší diecézi dáno k tomu, aby dobrým investováním 220 milionů a dobrým zhodnocováním vráceného majetku zabezpečila svůj provoz, protože za 20 let už stát naší diecézi na provoz nedá ani korunu. Nehledě na to, že po 24 letech od sametové revoluce se tato otázka spravedlnosti konečně vyřešila, je zákon podle mého mínění z dlouhodobého hlediska pro stát jednoznačně výhodný. Církev v dějinách vždy byla dobrým správcem majetku, snad se nám podaří (ne bez všestranné pomoci věřících) navázat na dobrou tradici a obstát.

P. Jindřich

PRO TY, CO SI NEPAMATUJÍ VTIPY

Do drogerie přijde blondýna: „Máte něco proti molům?“ „Naftalínové kuličky.“ „Tak prosím deset.“ Druhý den přijde ta samá blondýna a koupí dvacet kuliček a třetí den šedesát kuliček. Prodavačka se ptá: „Na co tolik naftalínu? To máte tolik skříní?“ „Ne. Víte ale, jak je těžké trefit mola tak malou kuličkou?!“

Manželka se dívá zasněně na vlaštovčí hnízdo, pozoruje, jak sameček přiletí a krmí celou rodinu. „Vidíš,“ říká manželovi, „takhle by ses měl starat o nás! Počkej, kam jdeš?“ „Chytat mouchy.“

„Potřebuji štěnice, blechy, pavouky a šváby!“ říká muž, když přijde do Zverimexu. „Stěhuji se a podle smlouvy musím zanechat byt ve stavu, v jakém jsem ho převzal.“

Chlápek v baru povídá blondýnce: "Chtěl bych ti zavolat." "Fajn, moje číslo je v telefonním seznamu." "Ale nevím, jak se jmenuješ." "Jméno je tam taky."

Anička přiběhne k mamince: „Maminko, prosím tě, neměla bys deset korun pro jednoho starého pána?“ „To je od tebe moc hezké, Aničko, že myslíš na staré lidi! Kde ten pán je?“ „Támhle stojí a prodává zmrzlinu.“

„Mami, víš kolik pasty je v zubní pastě?“ „Nevím.“
„Já to vím. Od gauče až k televizi.“

„Tak rodino, kam kdo chce na dovolenou?“ ptá se otec. Hlásí se syn: „Já bych chtěl tam, kde jsem už dlouho nebyl!“ „Tak tady máš dvacku a mazej k holiči!“

Ptá se syn otce: „Proč mi vlastně nedovolíš sednout za volant? Vždyť jsem už dost starý!“ Otec: „Ty ano, ale auto ještě ne!“

Toto 67. číslo farního zpravodaje vydal Farní tým Vranov n.D. ve složení: P. Marek Dunda (mobil: 731402742), moderátor týmu, farář ve Vranově, Štítarech, Lančově, Olbramkosteletě, P. Milan Plíšek (mobil: 723693455), farář ve Starém Petříně, Šafově, Stálkách a Korolupcích, Lubnici, Bítově a Chvalaticích, kaplan P. Jan Richter (mobil: 731402743) a otec jáhen František Řezníček – adresa FATYM VRANOV, Řk. farnost Vranov nad Dyjí 20, PSČ 671 03, e-mail: vranov@fatym.com, tel. 515296384; tel. Štítary 515291519

a Farní tým Přímětice ve složení P. Jindřich Čoupek (mobil: 731402652), moderátor týmu, farář v Prosiměřicích, Práčích a Těšeticích, Horním Břečkově a Lukově, Jaroslavicích, Slupí a Strachoticích, P. Pavel Sobotka (mobil: 731402650), farář v Přímětích, Citonicích, Dyjákovicích, Hrádku a Valtrovicích, kaplan P. Josef Novotný (mobil 604863806) a jáhen Daniel Blažke (mobil 736510847) – adresa FATYM PŘÍMĚTICE, Řk. farnost Přímětice 18, 669 04 Znojmo, e-mail: primetice@fatym.com.

Vyšlo v červenci 2013. Náklad 7030 výtisků (z toho 660 je verze pro naši adoptivní farnost Jeníkov). Příští vydání (již šedesáté sedmé) je plánováno jako dušičkové a vyjde, dá-li Bůh, v říjnu 2013. Vytiskl A.M.I.M.S. – Apostolatus Mariae Immaculatae Matris Spei (česky: Apoštolát P. Marie Neposkvrněné – Matky Naděje). Rozdáváno do každé domácnosti v našich farnostech. Text zpravodaje se nachází i na našich internetových stránkách www.fatym.com.

Pro vlastní potřebu **Internet: www.fatym.com (doporučujeme i naši televizi www.TV-MIS.cz)**
Neprodejné.